

[Undervisnings- og forskningsministeren]

Amternes økonomistyring skal sigte mod, at udgifterne til skolerne reduceres i takt med de faldende elevtal. Samtidig finder jeg imidlertid, at der må være mulighed for en direkte, overordnet regulering af driftsudgifterne pr. elev til sikring mod eventuel ulige udvikling på landsplan, herunder en meget forskellig udvikling i ressourceforbruget pr. elev i den amtsligt finansierede gymnasiesektor, de private gymnasier samt de statsligt finansierede erhvervsgymnasiale uddannelser.

Der er derfor i lovforslaget indbygget en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte bestemmelser, der regulerer amtskommunernes driftsudgifter pr. elev. Denne bestemmelse er helt parallel til folkeskolelovens tilsvarende bemyndigelse og bør også kunne anvendes forebyggende, således at der undgås en udvikling svarende til folkeskolens i forbindelse med de faldende elevtal.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Undervisnings- og forskningsministeren (Ole Vig Jensen, fg.):

Jeg tillader mig herved for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om uddannelse til håndarbejds-lærere.

(Lovforslag nr. L 76).

I de senere år er håndarbejds lærernes traditionelle arbejdsområder inden for fritidsundervisningen og folkeoplysningen udvidet til også at omfatte beskæftigelse på det private arbejdsmarked.

For at styrke denne udvikling foreslås håndarbejds læreruddannelsen tilrettelagt således, at den også sigter på praktisk-produktiv beskæftigelse på det private arbejdsmarked.

Håndarbejds lærerloven er fra 1979. Den foreslås nu forenklet, og nogle bindinger, der låser uddannelsesforløbet fast, foreslås fjernet.

Lovforslaget er tillige udtryk for en decentralisering af ansvar og kompetence.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Kommunikationsministeren (Torben Rechen-dorff):

Jeg skal hermed fremsætte:

Forslag til lov om radio- og fjernsynsvirksomhed i Grønland.

(Lovforslag nr. L 77).

Formålet med lovforslaget, som er blevet til efter ønske fra Grønlands hjemmestyre, er at give hjemmestyret en så bred bemyndigelse som muligt til at fastsætte regler for radio- og fjernsynsvirksomhed i Grønland.

Forslaget skal således afløse den nugældende mere detaljerede lov om radio- og fjernsynsvirksomhed i Grønland fra 1978. Lovforslaget indebærer, at hjemmestyret bemyndiges til at fastsætte regler om spredning og fordeling af radio- og fjernsynsprogrammer i Grønland. Hjemmestyret beslutter herunder, hvordan finansieringen af radio- og fjernsynsvirksomhed i Grønland skal finde sted.

Hjemmestyret vil fortsat være forpligtet til at drage omsorg for, at der sikres almenheden i Grønland den størst mulige kvalitet, alsidighed og mangfoldighed i programudbudet, og at informations- og ytringsfriheden tilgodeses.

Det er i god overensstemmelse med hjemmestyreordningen, at loven kun indeholder et minimum af bestemmelser, således at det fuldt ud overlades til Grønlands hjemmestyre at fastlægge mediepolitikken i Grønland.

Idet jeg henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, anbefaler jeg forslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Justitsministeren (Engell):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om kreditaftaler.

(Lovforslag nr. L 78).

Lovforslaget indebærer en væsentlig forbedring af forbrugernes muligheder for at sammenligne forskellige kreditgiveres tilbud. Som noget nyt bestemmes det, at forbrugeren skal have oplysning om de årlige omkostninger i procent, før kreditaftalen indgås. Denne oplysning giver forbrugeren et bedre grundlag for at vurdere, om han ønsker at udnytte den tilbudte kredit. Lovforslaget indeholder desuden en beregningsmetode for de årlige omkostninger i procent.

[Justitsministeren]

Spørgsmålet om, hvorvidt forbrugeren i forbindelse med indgåelsen af en kreditaftale bør have oplysning om de årlige omkostninger i procent, har tidligere været gjort til genstand for grundige overvejelser. Spørgsmålet blev således overvejet i forbindelse med gennemførelsen af kreditkøbsloven, men man fandt dengang ikke tiden moden til at indføre sådanne regler. På det tidspunkt var der imidlertid kun indhentet begrænsede erfaringer i de lande, som havde indført regler om, at forbrugeren skulle oplyses om de årlige omkostninger i procent. Sådanne regler er nu bl.a. indført i Sverige, England og Forbundsrepublikken Tyskland, og dette har, så vidt det er mig bekendt, ikke givet anledning til væsentlige problemer for de erhvervsdrivende i disse lande.

For at give dansk erhvervsliv en passende frist til at indrette sig på disse nye regler er ikrafttrædelsen for denne del af lovforslaget fastsat til den 1. januar 1993.

Lovforslaget har i øvrigt først og fremmest til formål at gennemføre et EF-direktiv fra 1986 om forbrugerkredit. Direktivet skal være gennemført i national ret senest den 1. januar 1990.

Et ændringsforslag til direktivet foreligger i færdig form og vil blive formelt vedtaget i løbet af efteråret 1989. De heraf følgende ændringer er også indarbejdet i lovforslaget.

Efter lovforslaget gælder loven som udgangspunkt for enhver form for kreditgivning til forbrugeren. I modsætning hertil finder den gældende kreditkøbslov kun anvendelse på køb af løsøre på kredit. Kreditkøbsloven foreslås derfor ophævet samtidig med vedtagelsen af lovforslaget.

Kreditkøbslovens særlige regler om køb med ejendomsforbehold er medtaget i lovforslaget i en forenklet og mere overskuelig form. Kreditkøbslovens særlige regler om ikkeforbruger køb er desuden medtaget i lovforslaget, men reglerne er samlet i et særskilt kapitel.

Idet jeg henviser til lovforslaget med tilhørende bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 12:

Forespørgsel til justitsministeren og socialministeren [om, hvordan ministeren i de tilfælde,

hvor et barns forældre ikke kan fungere, vil forbedre samspillet mellem det offentlige myndigheds- og behandler system og barnets familie og andre personer i dets sædvanlige omgivelser].

Af Glønborg (KRF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 15/11 89).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål til ministrene:**Formanden:**

Det er meddelt mig, at spørgsmål nr. S 217, der var stillet af Ole Espersen (S) til justitsministeren, den 20. november 1989 er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålet, der dermed er bortfaldet, var sålydende:

Spm. nr. S 217**4) Til justitsministeren af:****Ole Espersen (S):**

»Hvilke bestemmelser i dansk lovgivning giver Direktoratet for Udlændinge ret til at skønne over, om en flygtnings ønske om at aflægge besøg i hjemlandet er velbegrundet eller ej, med den konsekvens, at et sådant besøg, hvis det ikke findes velbegrundet, får til følge, at udlændingen mister retten til at komme tilbage?«

Skriftlig begrundelse

I sin besvarelse af spørgsmål nr. 52 fra Retsudvalget erkender justitsministeren, at ministeriet og Direktoratet for Udlændinge hidtil har givet forkerte oplysninger til flygtningene om deres mulighed for at undersøge forholdene i hjemlandene med henblik på en eventuel tilbagevenden. Ministeren fastholder imidlertid, at der skulle bestå en ret til at skønne over, hvorvidt en udlændings ønske om at undersøge disse forhold er velbegrundede eller ej, idet det siges, at »man naturligvis ikke ønsker at lægge hindringer i vejen for velbegrundede ønsker om at kunne aflægge et besøg i hjemlandet,